

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LVII.

ZATURDAG den 12den JUNY 1869.

No. 23.

Uit Nederlandsche Couranten tot
14 Mei jl.

— Uit Hellevoetsluis wordt gemeld, dat aldaar den 8 Mei is binnengekomen Zr. Ms. schroefstoomschip Watergeus, kapt. luit. ter zee W. B. F. Escher, laatst van Brouwershaven. Alles wel aan boord.

— Er zal in Frankryk eene brochure het licht zien, waarin de ex-Koningin Isabella haar regt op den Spaanschen troon handhaaft en tevens aankondigt, dat zy geneigd is de constitutie aan te nemen, welke door de Cortes zal worden vastgesteld. Van eene afzinking ter gunste van haren zoon of van eene vereeniging met de party van Don Carlos wil de Koningin niets weten.

— In de Spaansche Cortes is wederom een voorstel gedaan tot afschaffing der slaverny. De constituerende vergadering intusschen heeft het wyselyk verworpen, nadat door de regering de belofte was afgelegd, dat die onmiddelyk na de aankomst der afgevaardigden uit Cuba, weder in behandeling zou worden genomen.

— Van de voorgenomen reis van den Keizer en de Keizerin van Frankryk naar Corsica, by gelegenheid van het Napoleontische jubileum, is, wel is waar, nog niet afgezien, maar men betwyfelt toch of daarvan wel iets zal tot stand komen. Daarentegen schynt de reis der Keizerin naar Suez tot inwyding van het kanaal, en naar Palestina ter opvolging eener gelofte, in September te zyn bepaald. Behalve de ordonnans-officiëren en eeredames, zal H. M. worden vergezeld door den aalmoezenier, den abt Mullois, door een geneesheer (den Heer de Sauley van de academie), een schilder, twaalf centgarden en 40 bedienden. De reis zal twee a drie maanden duren en de Keizerin zal het zóó inrigten, dat zy by de feesten van Compiègne zal zyn teruggekeerd.

— Het wetsontwerp op het pensioneren der oud-gedienden van de republiek en het keizerryk werd aangenomen met 216 tegen 5 stemmen, nadat de Heer Pelletan had geprotesteerd "tegen het militair despotisme van het eerste keizerryk, hetwelk alle vryheden van Frankryk en Europa met het zwaard had onderdrukt."

— De familie Alva, (de zuster van de Keizerin der Franschen was, gelyk men weet, met den hertog van Alva gehuwd), zal eerlang de correspondentie openbaar maken, tusschen den hertog van Alva, gouverneur der Nederlanden, en Philips II. Zy wil hierdoor bewyzen dat de hertog dezen bloeddorstigen koning steeds tot zachtaardigheid heeft aangespoord en dat hy zyne bevelen met de grootst mogelyke gematigdheid heeft uitgevoerd. De aanleiding tot deze openbaarmaking is het drama van Sardon, *Patrie*, dat thans in den schouwburg der Porte St. Martin gegeven wordt, en waarin de afschuwelyke rol, welke de hertog van Alva speelde, zeer getrouw wordt weder gegeven.

— Den 7 Mei is in het Huis der Gemeenten het laatste artikel der wetsvoordragt op de Iersche staatskerk aangenomen, en het geheele ontwerp derhalve door dit Huis goedgekeurd. De luide, tot driemaal toe herhaalde toejuichingen der liberale party, toonden de vreugde der overwinnende meerderheid, dat de laatste en moeiljkste stryd ten gunste van dezen gewenschten maatregel in het Huis der Gemeenten gestreden is.

— Met 1 Juny zou door de transatlantische telegraaf-maatschappy eene nieuwe vermindering in haar tarief worden gebragt. De prys zal dan zyn £ 2 voor tien woorden met inbegrip van het adres en de onderteekening. De berichten, voor de dagbladen bestemd, zullen

voor de helft van den prys worden overgemaakt.

— Te Birmingham zyn, op last van de kamer van koophandel aldaar, belangryke proeven genomen, om te ontdekken of slaghoedjes (percussie-dopjes) gezamenlyk kunnen ontploffen. Verscheidene directiën van spoorweg maatschappyyen beweren, dat het zeer gevaarlyk is deze percussie-dopjes te vervoeren, maar het is thans gebleken, dat zy niet "in massa" ontploffen. De ontploffing van het eene wordt niet aan het andere medegedeeld, en aan assurantie-maatschappyyen, enz., zal worden kennis gegeven, dat aan het vervoer daarvan geen gevaar is verbonden. Vyftig pond percussie-dopjes werden in eene gloeiende yzeren kist geworpen, doch geene ontploffing had plaats. Zware yzeren bouten werden van eene hoogte nedergegooid op vaatjes en lederen pakken met slaghoedjes gevuld, en een zak met 20.000 dezer hoedjes werd op de rails van een spoorweg gelegd, en door een locomotief overreden, maar met hetzelfde gevolg. Eindelyk werden 100.000 slaghoedjes in twee houten pakkisten gebonden tegen de "buffers" van een locomotief, die met eene vaart van 12 mylen in het uur tegen eenige ledige goederenwagens aanstoomde, maar geene ontploffing of brand in het stroo van de kisten had plaats.

— Op dit oogenblik wordt overal in Engeland en Schotland de moeiljkste vraag behandeld, hoe het mogelyk is, "de groote nationale zonde" van dronkenschap te bestryden en zoo mogelyk uit te delgen. Alle organen der openbare meening zyn het volkomen eens, dat het "eene nationale zonde" is, welke gevolgen onberekenbaar zyn, en die vooral in Engeland en Schotland hare slagtoffers by duizenden telt. Van moord tot bankroet, zegt de *Times*, is er byna geen vorm van mensche-lyke zonde en smart, in welke dronkenschap niet voortdurend eene groote rol speelt. Afschaffers en matigheidsapostelen vinden overal grooten onderstand in hunne opregte en belangelooze pogingen tot bestryding van dit kwaad, en ofschoon hunne statistieke opgaven dikwyls wel wat eenzydig zyn en een zeker parti pris verraden, is dit moeiljk te vermyden; de *Times* erkent, dat ieder man, die op beschaving prys stelt, hen moet toejuichen en helpen, zoodat het blad het zeer pynlyk vindt, om de vrienden der afschaffing te moeten bestryden, al is het ook nog zoo zeer overtuigd, dat hunne handelwyze onoordeelkundig is. Overal in het land is eene zekere agitatie door middel van openbare vergaderingen begonnen, om de tusschenkomst der wetgevende magt in te roepen tot wering der dronkenschap, en het groote gevaar dezer agitatie is, dat het Parlement werkelyk in staat is eene wet aan te nemen, welke dronkenschap zeer bezwaarlyk, zoo niet onmogelyk zal maken. Voorstanders van "he-roïsche" maatregelen hebben hier een schoon veld. Ontneemt aan de onmatige minderheid de mogelykheid, om zich sterken drank te verschaffen, zeggen de "teetotallers", en de stryd is gewonnen. Pauperisme en onwetendheid, die twee andere ryke bronnen van zonde en misdaad, kunnen niet door eene parlementsakte worden bestreden, maar dronkenschap, de derde bron, is het mogelyk te vernietigen. In St. James Hall te Londen heeft eene groote en talryk bezochte vergadering plaats gehad van voorstanders der door sir Wilfried Lawson's voorgestelde wet, welke voorschryft, dat in een distrikt, waar twee derden der bevolking dit wenschen, geene kroegen of slyters van sterken drank zullen worden toegelaten.

De *Times* bestrydt dit wetsvoorstel als het ware tot zyn leedwezen, en toont aan hoe onregtvaardig en gevaarlyk het is. De voorstanders van eene dergelyke wetsvoordragt zouden, indien zy werd aangenomen, hare werking nooit gevoelen. Zy kunnen wyn en sterken drank in grootere hoeveelheden opdoen, en aangename, gemakkeljke woningen verkiezen zy natuurlyk boven de kroeg. Maar de werkmán zou op hoogst onbillyke wyze

moeten lyden ter wille van een gevoelén, dat hy niet deelt, en de *Times* toont aan, dat zoo velen hunner sterken drank gebruiken, zonder die te misbruiken, dat zy wettelyk en zedelyk even veel regt hebben op hun "borrel" als op hunne voeding en kleeding. Dr. Manning deed een beroep op de erkende regten eener meerderheid, maar behalve dat dit in zulk een geval eene vry gevaarlyke leerstelling is, zouden de meerderheid en de minderheid op een geheel verschillend standpunt staan. Indien twee derden van hen, die kroegen bezochten, die wilden sluiten, zouden de afschaffers in Engeland een betere kans hebben dan thans. De reactie, die geweldige maatregelen volgt, is te gevaarlyk, en de langzame overwinning van beschaving en verlichting te zeker, dan dat men de gegoede en mindere klassen met elkander in stryd zou brengen, ter wille van een onregtvaardigen maatregel, al wordt die ook met de beste bedoeling voorgesteld.

— Westminster Palace (de parlementsgebouwen), welks bouw, volgens raming, 750.000 p. st. zou vereischen, heeft reeds 3.000.000 p. st. gekost, en terwyl de werkljeden uog bezig zyn om er de laatste hand aan te leggen, vergruist de steen, waarvan het gebouwd werd. De zoon des bouwmeesters biedt aan een nieuw Lagerhuis voor 120.000 p. st. te bouwen; doch aangezien men berekent, dat deze som slechts een derde of vierde van de werkeljke kosten zou zyn, zal het aanbod niet aangenomen worden. Eene verandering of vergroting is echter noodzakelyk, want er is geen plaats voor al de leden.

— Onlangs is gemeld, dat de Sultan van Turkye het bal heeft bygewoond, hetwelk door de Britsche ambassade te Konstantinopel ter eere van den prins en de prinses van Wallis gegeven is. Door een correspondent van de Parysche *Monde* wordt thans uit die stad berigt, dat de Franse gezant Bourée by den afloop van het feest tot den Sultan gezegd had: "Nu het ys toch gebroken is, moest Uwe Majesteit slechts besluiten, om zelf ook een bal te geven." Daarop was door den Sultan geantwoord: "Waarom niet? Ik zou dit met veel genoegen doen." By een den volgenden ochtend tusschen Abdul-Aziz en den Britschen gezant gevoerd gesprek was dit onderwerp op nieuw ter sprake gekomen en had de Sultan gezegd: "Ik zou my slechts over ééne zaak bezwaard gevoelen, het vinden namelyk der dames, die de honneurs op myne dansparty zouden willen waarnemen." "Maar" (had hy daarby gevoegd) "ik zou in dat geval op de ambassadrices rekenen." "Indien" (zeft de correspondent) "de salons van den Kalif van het Islamismus eerstdaags voor de beau-monde van Konstantinopel worden opengezet, zal men dit aan het bezoek van den prins en de prinses van Wallis te danken hebben."

— Gedurende de drie eerste maanden van 1869 is de schuldenlast van 9 der voornaamste staten van Europa met 325.560.000 francs vermeerderd. Oostenryk deed een beroep op de kapitalisten voor een bedrag van 87.500.000 frs., Rusland voor 62.910.000, Turkye voor 62.000.000 frs., Duitschland voor 32.875.000 frs., Zwitserland voor 28.875.000 frs., Nederland voor 14.870.000 frs., Spanje voor 13.750.000 frs., Frankryk voor 13.400.000 frs. en Italie voor 9.380.090 frs. Hieronder zyn begrepen leeningen, die onder staats-guarantie zyn gesloten.

— De ambulante keukens, by het Russische leger ingevoerd, bestaan uit koperen ketels, die op wagens zyn geplaatst, welke laatsten met rooster en schoorsteen zoodanig zyn ingerigt, dat het koken der spyzen onder het ryden kan geschieden. Aan ieder bataillon is een bepaald aantal van die keukens gegeven en daardoor wordt het opslaan van veldkeukens by het marcheren bespaard. Den 19 en 20 April is de levering van deze keukens in grooten getale aanbesteed.

— Aangaande het wrak der Lutine en de daaromtrent bestaande plannen by het bureau van Lloyds, wordt in een der Londensche bladen het volgende medegedeeld:

“Hr. Ms. schip Lutine, bevracht met een enorm bedrag aan specie, in de opgaven variërende van anderhalf tot drie miljoen pond sterl., is in den nacht van 7 Oct. 1799 by de zandbanken aan de noordwestkust van Holland gezonken, en thans ligt het grootste gedeelte van dien schat nog aldaar bedolven in eene diepte van 9 vadem water.

“Het schip was op reis naar eene haven aan de Zuiderzee, en had o. a. £ 150,000 aan boord, bestemd tot betaling der Engelsche troepen in dienst van den prins-stadhouder der Nederlanden, die destyds met Frankryk in oorlog was. Voorts had het gelden aan boord voor verschillende kooplieden aldaar te lande, zoowel als voor handelaars in ongemunt edel metaal en voor bankiers te Hamburg, waarom dan ook het schip order had, om, na het geld van het Britsch gouvernement in de Zuiderzeehaven te hebben afgegeven, de reis naar Hamburg voort te zetten.

“Bovendien had het aan boord de Hollandsche lands juweelen, die door den prins van Oranje naar Engeland waren overgezonden, om op nieuw gezet en geslepen te worden, en welke arbeid alsnu verricht was door de Heeren Rundell en Bridges, de toenmaals beroemde juweliërs van het Engelsche hof, in Ludgate-hill. Deze kleinnoden, in een aterk yzeren kistje hermetisch gesloten en verzegeld, waren te Lowestoft aan boord der Lutine gebragt, eenige dagen vóór de afreis, die in den morgen van den 6 Oct. plaats had.

“Aangaande het vertrek van het schip wordt nog gemeld, dat de bevelvoerder zoodanig met zyne belangryke commissiën van de bankiers was ingenomen, dat hy des avonds vóór zyne noodlottige reis de geheele élite van Lowestoft en Yarmouth tot het houden van een bal by zich aan boord had genoodigd.

“Wat nu betreft de byzonderheden omtrent het vergaan van het schip, dienaangaande is weinig anders bekend, dan dat het den volgenden nacht by den ingang der Zuiderzee een hevigen storm kreeg, ten gevolge waarvan het tusschen de eilanden Vlieland en Terschelling op eene zandbank vastdreef en te gronde ging, waarbij al de officieren en manschappen, op slechts één man na, omkwamen. De eenig overgebleven persoon leefde echter nog slechts weinige uren. Hy was opgenomen door Hollandsche matrozen, die hem op eenig roudhout dryvende vonden, en nadat hy eenige byzonderheden over de schipbreuk had medegedeeld, overleed hy. In het geheel moeten by die ramp ongeveer 200 menschen het leven hebben verloren.

“Na veel inspanning bleek, dat het gezonken wrak in negen vadem water lag, op ongeveer drie mylen afstands der westkust van het eiland Terschelling; doch naar wy vernemen werd er toen in den tyd van een of twee jaren geene poging aangewend, om den gezonken schat te doen ophalen, hetgeen grootendeels moet worden toegeschreven aan de gedurige verzanding en het snel verloop der getyden aldaar ter plaatse.

“Het Nederlandsch gouvernement loofde daarop eene belooning uit van £ 8000, om de Nederlandsche juweelen te doen ophalen. Ten gevolge daarvan, als ook van de bemoeijingen in Engeland, werd er eene maatschappij gevormd, die de werkzaamheden aanving, met het gevolg, dat binnen weinige jaren uit het wrak ongeveer £ 160,000 specie werd verkregen, waarvan het Ned. gouvernement £ 80,000 eischte als eigendom. Daar intusschen het wrak meer en meer onder het zand bedolven geraakte, moesten de werkzaamheden geschorst worden en gedurende drie of vier jaren bleef de zaak in dien toestand, met het gevolg dat de maatschappij bankroet ging en de werkzaamheden geheel gestaakt werden. Sedert dien tyd zyn er nog verschillende andere maatschappijen tot hetzelfde doel opgericht, maar allen met denzelfden ongunstigen uitslag, na eene reeks van jaren arbeids.

“De laatste werkzaamheden aan het wrak hadden plaats nu ongeveer 3 of 4 jaren geleden. De duikers bevonden toen, dat de bodem van het schip met de kiel, waarin de massa der waarde was geborgen, nog heel was, zoodat dit met de karkas was overgebleven. Het bleek tevens, dat dit slechts van tyd tot tyd geheel onder het zand geraakte, waarna de zandbanken door sommige stroomingen weder werden verplaatst, zoodat dan het wrak geheel bloot lag. De duikers konden dan ook slechts een half uur, of een uur, gedurende de kentering der getyden, onder water blyven, en dan nog alleen by zeer schoon stil weder, terwyl zy zelfs dan nog, wegens de snelle stroomingen, nauwelyks konden staande blyven. Zoo doende verkreeg men by de vorige £ 160,000 nog £ 60,000.

“Dit laatste, gelyk reeds gezegd is, had plaats eenige jaren geleden. Ongeveer £ 20,

000 werd toen betaald aan het gouvernement, hetwelk tot dien tyd alle aanspraken had afgewezen, ten aanzien van het wrak, ingediend door de Engelsche eigenaars en zee-assurantiemaatschappijen, die de specie verzekerd en ook anderhalf miljoen p. st. als totaal verlies uitbetaald hadden. De Engelsche eigenaars waren bereid om meer afdoende werkzaamheden aan het wrak te doen verrigten, doch alle aanbiedingen van die zyde waren vruchteloos, tot eindelyk het Nederlandsche gouvernement erkende geen regt hoegenaamd op het wrak te hebben, en wanneer wy juist zyn ingelicht, dan zyn de vertegenwoordigers van Lloyds volledig gemachtigd, om het wrak, met al wat er in is, in bezit te nemen.

“Al de eigenaars, die by de zaak betrokken waren en voor het totaal verlies vergoeding hebben ontvangen, zyn inmiddels overleden, en daar nu hunne nagelaten betrekkingen onmogelyk eenigen eisch aangaande de zaak kunnen doen gelden, is het bureau Lloyds, naar men zegt, voornemens zich tot het Parlement te wenden tot bekoming van volmagt, om alle gelden uit het wrak in bezit te nemen, tot zoodanige doeleinden als in de daartoe noodige voorstellen worden opgegeven.

“Van de hierboven genoemde £ 80,000 die het Nederlandsch gouvernement vroeger als eigendom had ontvangen, is geen enkel gedeelte terugbetaald, doch eenige jaren geleden is, op last van den Koning der Nederlanden, van het tweede bedrag de £ 20,000 aan Lloyds overgemaakt, welke som door het besturend comité onaangetoerd wordt gelaten en alsnu vermoedelyk met dat der verloopen rente — nagenoeg ten bedrage van £ 9000 — zal strekken om de werkzaamheden aan het wrak in den loop van den aanstaanden zomer te hervatten, en wel op zoodanige schaal, dat men daarvan veel succès verwacht.”

— De *Economist*, welke onlangs verklaarde veel op te hebben met de wetsvoordragt op faillissementen, erkent thans, by nader inzien, veel van deze ingenomenheid verloren te hebben, omdat vele der voorgestelde maatregelen onpractisch zyn. Het beginsel zelf der wet blyft de *Economist* echter goedkeuren; dit beginsel wordt door de *Saturday Review* aldus omschreven: Wanneer een man meer schuldig is dan hy betalen kan, is het zyn pligt om zyne crediteuren alles te geven wat hy bezit. Daarentegen is het minst genomen de zedelyke pligt van crediteuren om den debiteur in staat te stellen aan hunne eischen te voldoen op eene wyze, welke het minst noodlottig is voor zyne toekomstige loopbaan. In het geval van een enkelen debiteur en een enkelen crediteur, is hetgeen de eerste meestal vraagt en de tweede meestal toestaat: tyd en uitstel van betaling. “Betaal my nu wat gy kunt en betaal my het overige, wanneer gy daartoe in staat zyt,” dit is hetgeen een edelmoedige en billyke crediteur meestal zegt. Hetgeen billyk is, wanneer er slechts van eene enkele schuld sprake is, is ook billyk, wanneer er vele crediteuren zyn. Zelfs in geval dat het faillissement het gevolg niet is van bedrog en oplichting, of van eene roekeloosheid in het speculeren, welke men frauduleus kan noemen, maar slechts door onvoorzigtigheid of ongelukken is veroorzaakt, acht de *Saturday Review* het raadzaam dat men niets anders toesta aan den debiteur dan tyd. Wanneer een man failliet gaat, moet zyn vermogen pondsponds gewyze onder al zyne crediteuren worden verdeeld, en hem moet de gelegenheid gelaten worden om wellicht voor de tweede maal fortuin te maken. Indien hy slaagt, wil de *Review* dat geen accoord de crediteurs verbindt, om het overige van hunne schuldverdringen te eischen, want waarom zou een gefailleerd koopman in weelde leven, terwyl de crediteurs, wier geld hy heeft gebruikt, misshien in armoede leven, omdat aan hunne regtmatige eischen niet is voldaan?

— De stichter van den vredesbond A. Larricq heeft een werkje in het licht gegeven, waarvan dezer dagen eene goede vertaling by de uitgevers Nyhoff en Zoon verscheen onder den titel: “Weg met den oorlog!”, waarin de argumenten tegen den kryg onder een zesttal rubrieken gebragt zyn. Uit de laatste rubriek, statistiek, worden een paar aanhalingen overgenomen:

“Europa onderhoudt in vredestyd eene legermagt van 3,115,847 man en trekt voor kosten en onderhoud eene som uit van f 1,645,000,000 of 32 pCt. van het totaal bedrag der uitgaven.

“In veertien jaren tyds, van 1853 tot en met 1866, hebben Europa en Amerika aan den oorlog de verschrikkelijke som van f 22,000,000,000 ten koste gelegd! Twee en twintig duizend miljoen gulden! Maar dat is meer dan de derde gedeelte der waarde van alle roerende en onroerende goederen in geheel Frankryk; het is een bedrag, dat gelyk staat met de inkomsten van Frankryk gedurende eene halve eeuw; het is zesmaal zooveel als al de Fran-

sche spoorwegen gezamenlyk gekost hebben! En deze enorme som, die, wanneer zy aan werken des vredes besteed ware geworden, een geheel ommekeer ten goede in den maatschappelyken toestand van Europa te weeg gebragt zou hebben, is toch door den boozen genius van den oorlog in veertien jaren tyds gebruikt om 1,800,000 menschen van de aarde te doen verdwynen.”

Uit Surinaamsche Couranten.

PARAMARIBO, 14 Mei. Naar wy vernemen zyn gisteren met de Eng. brik *Henriette Emilia*, van Boston, de nog vereischte stukken van de Amerikaans-Surinaamsche goudlevingsmaatschappij aangebragt, zoodat het te verwachten is dat de onderneming weldra haar beslag zal erlangen.

— Naar wy vernemen, zyn per de *Veritas* alhier aangevoerd 204 Chinesche Immigranten, waaronder 6 gehuwde paren, 189 mannen en 3 kinderen. Gedurende de reis zyn 4 Immigranten overleden.

— Te Demerary wordt de aandacht van planters en belanghebbenden by machineriën gevestigd op eene nieuwe soort olie, “*Pioneer Oil*” genaamd, welke onlangs door den Heer T. C. Lloyd aldaar is ingevoerd.

Die olie moet zich aanbevelen door doelmatigheid en spaarzaamheid en de eigenschap hebben om de assen van centrifugale toestellen en zware spinnen *koeler* te houden dan de thans in gebruik zynde oliën.

— Het kanaal van Suez zal den 1 October van dit jaar worden geopend en die opening zal een der grootste gebeurtenissen van den nieuweren tyd zyn. Het oogenblik is dus naby, waarop men den aanvang zal zien van de omwenteling in den handel, die velen voorspelden. Men heeft gemeend, dat van het eene tot het andere einde van het kanaal geheele reeksen van schepen elkander tusschen de Roode en Middellandsche zee zullen kruisen en daaruit belemmeringen kunnen voortvloeijen. Zie hier echter wat daarvan is. De kompanij heeft de passage geschat op 6 miljoen tonnen 's jaars. Dit maakt 500,000 tonnen per maand, dat is 16,000 tonnen per dag; rekenende nu de schepen gemiddeld op 1000 tonnen, zoo zouden er 16 schepen daags op en af varen over eene lengte van 39 uren. Het getal kan veilig tot 30 en 42 schepen klimmen.

— Aan de *Gazette de Lausanne* worden merkwaardige uittreksels medegedeeld uit onuitgegeven gedenkschriften van Talleyrand, die meer dan voor dertig jaren geschreven werden. Hieruit blykt dat die schryver toen reeds de zegepraal voorzag, die Pruisen zou behalen in den stryd met Oostenryk om de overheersching van Duitschland. Deze gedenkschriften, zegt het blad, bevinden zich thans in handen van een Fransch advocaat, de heer Andral, aan wien zy ter hand gesteld werden van wege de familie van den overleden staatsman. Talleyrand verklaart, “dat het staatkundig evenwigt, zoo als het gevestigd werd door het Weener congres, niet duurzaam kan zyn. Gedurende eenigen tyd, stellen of twintig jaren, kan daardoor de vrede gehandhaafd blyven, maar het moet vroeger of later vervallen.” De reden der vredes verstorend zal, naar Talleyrand voorspelde, gezocht moeten worden in de neiging der Duitschers naar eenheid. “Deze neiging zal met elken dag sterker worden tot dat een van de groote mogendheden van den bond zal trachten haar tot eigen voordeel te gebruiken. In dat geval bestaat er geen reden om Oostenryk te duchten: dat ryk is zamengesteld uit verschillende elementen, die met elkander in botsing zyn, waardoor dus eenheid in eigen boezem wordt belet, zoodat het niet mogelyk is om elders met kracht op te treden. Men moet dus naauwkeurig het oog gevestigd houden op Pruisen. Pruisen zal een beslissenden stap wagen en als het slaagt dan zullen alle voorwaarden van het politiek evenwigt veranderd worden. Europa zal dan verplicht zyn een nieuwe basis en eene nieuwe organisatie te zoeken.”

In deze gedenkschriften komt ook eene merkwaardige passage voor betreffende de politiek van de Europeesche mogendheden tegenover de Vereenigde Staten. “Europa, zegt Talleyrand, moet nimmer aan de Vereenigde Staten een voorwendsel geven tot klagen of wedervergelding. De Vereenigde Staten worden iederen dag sterker ... en de tyden zullen komen dat, als de Vereenigde Staten nader tot Europa zullen gebragt zyn door nieuw ontwikkelde middelen van communicatie, zy den wensch zullen koesteren om zich in onze zaak te mengen. ... Europa moet geene gelegenheid geven voor zulk eene interventie. Op het oogenblik dat Amerika zyn voet zet op Europeesch grondgebied, zal het met den vrede en de veiligheid voor langen tyd gedaan zyn.”

De Prins en Prinses van Wales zyn van hunne buitenlandsche reis den 12 Mei van Parys te Londen aangekomen.

— In Londen is thans weder eene poging in het werk gesteld om eene *Crèche* te stichten, dat is eene instelling, waar aan kinderen van vrouwen, die uit werken gaan, een dak en verpleging wordt verstrekt. Zoodanige inrigtingen bestaan te Parys reeds sedert vier-entwintig jaren en zy zyn daar zeer hoog aangeschreven. De *Times* meent dan ook, dat men daar de toepassing van de liefdadigheidsbeginselen beter begrypt dan te Londen. Van tyd tot tyd zyn er pogingen in het werk gesteld—zegt het *City-blad*—om te Londen en in de voorsteden *Crèches* op te rigten, doch in de meeste gevallen mislukten die pogingen ten eenenmale en wel voornamelyk, omdat men het beginsel niet toepaste, om de moeders eene vergoeding te doen betalen, overeenkomstig met de weldaad haar bewezen. Op de universele tentoonstelling van 1867 trok de model-*Crèche* in hooge mate de aandacht en het gevolg er van was, dat van verschillende zyden een onderzoek werd ingesteld, of die merkwaardige instellingen ook in andere staten zouden opgerigt kunnen worden. Onder anderen trok dit onderwerp de aandacht van lady Petre, die er dan ook in geslaagd is, om te Londen, zonder krachtadigen geldelyken steun van anderen, eene *Crèche* op te rigten, welke aan de zorgen van de Liefde-Zusters van de orde van Vincentius de Paulo is toevertrouwd. Deze instelling heeft thans twee maanden gewerkt en reeds worden er geregeld twintig kinderen ontvangen en verzorgd. Het reglement dezer instelling is zeer kort en eenvoudig. Elke moeder, die voor haar onderhand moet werken, kan haar jong kind, of kinderen, van 6 ure des ochtends tot 8 ure des avonds aan die instelling toevertrouwen. Indien de kinderen evenwel 3 jaren oud zyn, worden zy niet meer in de *Crèche* ontvangen, aangezien zy dan de bewaarscholen kunnen bezoeken.

In Beaumontstreet, waar de Londensche *Crèche* is opgerigt, wordt aan de kinderen, zoodra zy aankomen, een bad verstrekt; daarna worden zy goed gekleed en voorts met de meeste zorg verpleegd, tot dat zy weder door de moeders worden afgehaald. Indien het noodig is, worden de moeders een of twee malen per dag toegelaten om de kinderen te voeden, maar in den regel wordt aan de kinderen het voedsel gegeven, dat zy noodig hebben.—De moeder moet voor de geheele verpleging slechts 3 stuivers per dag voor elk kind betalen. Zy betaalt evenwel slechts 4 stuivers voor twee kinderen, mits zy des avonds ten 6 ure worden teruggehaald. Blyven zy later, dan wordt de prijs met 1 st verhoogd. In den regel wordt elken dag betaald, by uitzondering wordt slechts toegestaan, dat de vrouwen eerst dan betalen, als zy haar loon hebben ontvangen. De kinderen mogen des nachts niet in de inrigting overblyven; indien evenwel de moeder verzuimt het kind terug te halen, dan wordt het na verloop van drie dagen naar het "werkhuis" gebracht. Er wordt zorg gedragen, dat de kinderen ingeënt worden. Toen wy onlangs de instelling bezochten, zegt de schryver in de *Times*, vonden wy twee kamers bezet met kinderen. Er heerschte een prettige, vrolyke toon onder de spelende jeugd, die ten deele in het eene vertrek om eene tafel van Lilliputiaansche hoogte gezeten en voor het overige in het vertrek verspreid waren. In het tweede vertrek sliepen de meesten der kleinen, of werden gevoed met gezond en krachtig voedsel. De *Times* vleit zich, dat er uit deze instelling eene moge verryzen, die zal kunnen voorzien in de grootste behoeften van den arbeidenden stand te Londen. In vele gevallen is het noodzakelyk, dat de moeders uit werken gaan, doch deze noodzakelykheid had ten gevolge, dat menig kind er het slagtoffer van werd. De *Times* eindigt zyne mededeelingen over dit onderwerp met de aanbeveling om de nuttige instelling te bezoeken, in oogenschouw te nemen en haar bevorderlyk te wezen.

— Het établissement van de compagnie, die het Liebig's vleeschextract te Fray Bentos in Zuid Amerika maakt, beslaat 20,000 vierkante voeten en is met yzer en glas gedekt. Vier stoommachines kunnen elk per uur het vleesch snyden, dat 200 ossen opleveren. Elk der 12 kookketels bevat 12,000 pond rundvleesch. Het wordt gekookt onder eene stoomdrukking van 5 tot 6 atmosferen. Het van vet en albumine en spiervezels en phosphorure magnesia bevryde afkooksel wordt door luchtpompen, die door stoommachines van 32 paardenkrachten worden bewogen, in twee ontvangers gevoerd, die het weder verder verplaatsen. De verdamping heeft plaats door luchttrekking, terwyl het afkooksel steeds wordt in beweging gehouden. Overal ziet het er hoogst zuudelyk uit. De slagter der compagnie doot 80 runderen per uur. Door een tweesnydend mes wordt de wervelkolom doorgesneden; het dier valt onmiddelyk in een wagen en wordt naar eene plaats gebracht, alwaar 150 man bezig zyn om het vleesch voor de factory voor te bereiden door elk rund in 6 stukken te snyden. Men bewerkt er zoo vier honderd per dag.

BEKENDMAKING.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 4 Juny 1869.

BY Koninklyk Besluit dd. 28 April dj. No. 15 is ter vervulling van de vacerende Lutherse predikants-plaats by de Vereenigde Protestantsche gemeente alhier, benoemd de Heer J. P. Englert thans Predikant by de Hervormde Gemeente te Kuinre (provincie Overijssel).

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 4 Juny 1869.

BY Koninklyk Besluit dd. 18 April dj. No. 16, is de met verlof in Nederland aanwezige Predikant op het eiland Bonaire, de Heer W. F. H. Laret benoemd tot Predikant by de Hervormde gemeente in het district Nickerie (kolonie Suriname).

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

De Administrateur van Financien in de Kolonie Curaçao

maakt bekend by deze, dat hy op last en onder nadere goedkeuring van den HoogEdel Gestrengen Heer Gouverneur der Kolonie en behoudens diens regt van al of niet gunning binnen 2 maal 24 uren na de verkooping, op Woensdag, den 1 September 1869, des middags ten 12 ure, ten Raadhuijs op Curaçao, aan den meestbiedende zal verkoopen de volgende gronden en water voor zoutexploitatie te Bonaire, verdeeld in kavels, als:

KAVEL No. 1.

De zoogenaamde Oranje pan hebbende eene grootte van 27 bunders en 60 roeden met daarby behoorende steenen woonhuis, magazynen en arbeiderswoningen.

KAVEL No. 2.

De Witte pan groot 14 bunders, 78 roeden en 80 ellen met de zich daar bevindende magazynen en arbeiderswoningen. Het zich by deze pan bevindende woonhuis is niet in den verkoop begrepen, als blyvende voor een' Gouvernements ambtenaar bestemd.

KAVEL No. 3.

Een gedeelte der zoogenaamde Blaauwe pan het naast by het strand gelegen groot 3 bunders en 24 roeden, met een daarby gelegen magazyn en bootshuizen.

KAVEL No. 4.

Het ander gedeelte der Blaauwe pan, meer binnenlands gelegen groot 6 bunders en 50 roeden.

KAVEL No. 5.

Een strook gronds van 48 bunders, gelegen benoorden de Oranje pan, geschikt tot het aanleggen van zoutpannen.

KAVEL No. 6.

Een strook gronds als boven.

KAVEL No. 7.

Een strook gronds als boven.

KAVEL No. 8.

Een strook gronds groot 32 bunders, benoorden de Witte pan, geschikt tot het aanleggen van zoutpannen.

KAVEL No. 9.

Het binnenwater benoorden de Blaauwe pan geschikt tot het aanleggen van zoutpannen.

Deze kavels zullen worden verkocht in blok, zoo als zy zyn liggende, terwyl de gelyktydig opgegevene grootte van oppervlakte alleen als globale aanwysing geldt, doch zonder dat het Gouvernement voor het meer of minder bundertal, dan de opgave bevat, aansprakelyk kan worden gesteld.

De verkoop geschiedt by opbod in Nederlandsch Courant, doch Americaansch goudgeld berekend tegen f 2.50 per dollar en zilveren vyffrancsstukken tegen f 2.35 zullen in betaling worden aangenomen.

De koper moet genoegen nemen om het voorhanden zout aan de pan te laten verblyven tot dat het Gouvernement daarover zal hebben beschikt;—hy kan echter de aanwezige hoeveelheid, te berekenen volgens de boeken van administratie te Bonaire, met 10% afslag, tegen den prijs van zestig centen per vat voor eigene rekening overnemen.

De termynen van betaling zyn $\frac{1}{3}$ binnen zes maanden, $\frac{1}{3}$ binnen een jaar en $\frac{1}{3}$ binnen een jaar en zes maanden na aankoop, met bybetaling van een interest op den voet van 5% 's jaars van het onbetaalde van den 2n. en 3n. termyn.

Voor de voldoening van den koopschat, zal ten genoeg van het Gouvernement, borgstelling moeten worden gegeven.

Na de toekenning van aankoop treedt de koper terstond in het bezit van het gekochte, doch de wettige overdracht geschiedt eerst na afbetaling van den geheelen koopschat.

Curaçao den 24 Mei 1869.

De Administrateur van Financien,
GORSIRA.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende brengt ter kennis van het algemeen, dat door hem eene geregelde vaart is geopend met de bark "Bonaire Pakket," tusschen dit Eiland en Curaçao, en dat de zeildagen bepaald zyn, namelyk van Bonaire op den 5, 15 en 25 en van Curaçao den 8, 18 en 29 van elke maand.

Voor vracht en passage vervooge men zich alhier by den ondergeteekende, en te Curaçao by den Heer Jean Matthey.

Bonaire 26 Mei 1869.

W. E. BOYE.

TE KOOP,

HET nieuw gebouwd, koel, allezins gemakkelek ingerigt en van een regenbak voorzien HUIS te Pietermaai in de 1ste Wyk,

by de Wed. H. C. HENRIQUEZ.

Curaçao den 28 Mei 1869.

AVISO:

JACOB LOPEZ PENHA hace saber á los Señores padres de familia de la Congregacion Nerlando-Portuguesa Israelitica y á los de la Nerlandesa Israelitica-Reformada de esta vecindad, que el 1º del mes venidero intenta dar principio á un curso de hebreo, en su casa de habitacion, Pietermaai, 3de Wyk, No. 234; y para que su propósito se efectue satisfactoriamente, espera merecer el apoyo de sus co-religionarios, en una tarea que indudablemente redundará en provecho de ellos, si es que traen á la memoria el precepto de: *Lo yamush sefer hatora hase mipja, vehaguita bo yamam valaila.* Josué, Cap. 1º V. 8.

En el desempeño de las obligaciones que piensa contraer, el susodicho ofrece el mayor esmero y actividad, á fin de poder hacerse digno de la plena confianza de ámbas Congregaciones.

Los dias prefijados para el referido estudio, serán los mártes, los juéves y los domingos, de las 4 á las 6 de la tarde.

Curaçao, Junio 4 de 1869.

CLASE de contabilidad mercantil y lecciones particulares de castellano é inglés.

Por mas informes ocúrrase al que suscribe en el almacén de los Sres. Brando Hermanos.

JACOB A. CURIEL.

Píldoras y Ungüento Holloway,

se encuentra por mayor y al detal en el almacén de

AGUSTIN BETHENCOURT.

Holloway's Pillen en Zalf.

Leverziekten.—De deugden van deze overgelykelyke Pillen worden in elk deel der beschaafde wereld ten volle gewaardeerd. Daar zy in het algemeen door den bloedsomloop op het geheele stelsel werken, zyn er weinige kwalen, welke zy niet kunnen genezen, maar zy werken in het byzonder goed op de lever. Daarvoor zyn zy een middel zonder wederga. Zy bezitten een weergaloos kracht om goed te doen, terwyl zy daarentegen nimmer kwaad kunnen veroorzaken. De zwakste vrouw of het zwakste kind kunnen deze Pillen gebruiken, zonder het minste gevaar, behalve door het gebruik er van zoo te overdryven, dat het van de meest gezonde spyzen ter wereld, kwaad zou berokkenen. Door de overvloedige gal te verdryven, de behooryke afscheiding daarvan te bewerken, en kracht aan de maag te geven, verschaffen zy eene volmaakte en voortdurende genezing. Eene proef is alles, wat noodig is om hunne heilzame eigenschappen te bewyzen.

De PILLEN worden verkocht in doosjes van 4 dozyn a f 1.—; van 12 dozyn a f 3.—; van 24 dozyn a f 4.50; van 64 dozyn a f 9.—; van 132 dozyn a f 18.—; van 208 doz. a f 27.—

De ZALF wordt verkocht in potjes van 1 once a f 1.—; van 3 oncen a f 3.—; van 6 oncen a f 4.50; van 16 oncen a f 10.—; van 33 oncen a f 18.—; van 52 oncen a f 27.—

Te bekomen by A. BETHENCOURT.

Gedrukt ter Drukkery van

A. L. S. MULLER & Co.

C. J. & A. W. NEUMAN Fz.